

PSALM 139: PANIE, TY MNIE BADASZ I PRZENIKASZ

K. ^d Panie, Ty mnie badasz i ^gprzenikasz,
^d Ty wiesz, kiedy się kładę spać i gdy powstaję.
^g Z daleka poznajesz moje myśli,
^(A) Tobie są dobrze znane ^dmoje drogi.
^{C7} Choć jeszcze nie mam słowa na ^Fjęzyku,
^A Ty już, Panie, ^dznasz je w całości.
^{C7} Ty chwytasz mnie z tyłu,
^F atakujesz mnie z przodu,
^A a jednocześnie .
^d położyłeś na mnie swą rękę:
^g jest to wiedza zbyt tajemnicza ^Adla mnie,
^g wiedza, której nie mogę ^Apojąć,
^g wiedza tak wzniosła, ^Aże jej nie rozumiem.

W. ^FGdzież się oddalę przed Twym ^aDuchem,
^Bgdzież od Twego oblicza uciec mam?

K. ^AGdy wstąpię do nieba, Ty tam jesteś,

W. ^Bgdy zejdem w śmierć, tam Cię ^Aznajdę.

^FTy chwytasz mnie z tyłu, atakujesz mnie z ^aprzodu,

K. ^Ba jednocześnie położyłeś na mnie swą rękę:

W. ^Ajest to wiedza zbyt tajemnicza dla mnie,

K. ^Bwiedza, której nie mogę ^Apojąć,

W. ^Bwiedza tak wzniosła, że jej ^Anie rozumiem.

K. ^dPanie, Ty mnie ^gbadasz i ^dprzenikasz,

^dTy wystawiasz na próbę moje serce,

^gbym już nie chodził drogą ^gobłudy

^(A)i bym się nie oddalił ^dnigdy od Twojej ścieżki.